

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Rvperti Abbatis Monasterii Tuitiensis, ordinis sancti
Benedicti, Theologi antiqui ac plane clarissimi, in Cantica
Canticorum de incarnatione Domini commentario[rum],
libri VII**

Rupertus <Tuitensis>

[Köln], 1527

VD16 B 3703

Deua eius sub capite meo, & dextera eius amplexabitur me.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34445

RVP. IN CANT. CAN. CAP. VIII.

pro omnibus quæ retribuit mihi? Calicē salutaris accipiā, & nomē dñi inuocabo. Et est sensus: Prius bona pro malis, deinde bona pro bonis dñs mihi retribuit. Quid retribuā ei? Hæc deliberās, ad id ueni, cū aliquid maius nō possim. Calicem salutaris accipiā, & nomē dñi inuocabo. Hoc ē quod nunc dico. Et dabo tibi poculū ex uino cōdito. i. sacrificiū offerā sacratū, & uere sanctum inuisibili passionis tuæ sacramento. ¶ Nec solū istud faciā, uerū etiam mustū dabo tibi malorū Granatorū meorū .i. præciosam in cōspectu tuā mortē scōrū martyrū tuorū, qui q̄ plures ex me tuæ mortis imitatores erunt. Hoc erit tibi poculū, quod nō erit sanguis brutorū animalū. Hinc em̄ uel tu uel pater tuus, deus deorū, dominus, locutus est. Nunquid manducabo carnes thaurorū aut sanguinē hircorū potabo? Immola deo sacrificiū laudis & redde, &c.

Mustum
malorum
granatorū

Psal. 49

¶ Leua eius sub capite meo, & dextera eius amplexabitur me.

Quid leua
quid dex-
tera hic
dicitur.
i. Cor. 9.

¶ Quos filij uel filia, magna quidē & ardua res est, fratrem meū taliter introducere in domum matris meæ, & in cubiculū genitricis meæ, & multas proinde pressuras habemus tolerare, sed nolite pertimescere. Ipse ubiq; præsens, duplici consolatione cōsolabitur me. Nam leua eius sub capite meo, et dextera eius amplexabitur me. Leua eius, id est, temporalis interdum prosperitas, ne in laboribus deficiam, sustentabit me, neq; tē tari dimittet supra id quod possum sustinere: & dextera, scilicet spes retributionis æternæ nō incerta, fortius atq; abundantius iustificabit atq;

delectabit me. Fiet mihi in isto seculo consolatio hæc, ut ipsi reges uel principes mihi dētur in famulatum: in illa uero dextera, ubi immortalitas regnat, ipsum uisura sum ego uisione æterna in decore suo, fratrem meum, dilectū meum, regem regum, & dominū dominantū, iāq; tantū bonū prægustare cupio p̄ cōtēplationis studiū.

¶ Adiuuro uos filie Hierusalem, ne suscite tis neq; euigilare faciatis dilectam, donec ipsa uelit.

¶ Hoc sciens ipse frater meus, quia solos mediator uel meditari cupio amplexus dexteræ eius ne (inquit) suscite tis, neq; euigilare faciatis dilectā donec ipsa uelit. Ne (inquam) suscite tis, uidelicet eo modo quo Martha suscitare uolebat Mariam sororē suam. Maria nanq; sedēs ad pedes dilecti, audiebat uerba oris eius. Hoc erat requiescere. At illa, quæ satagebat circa frequens ministeriū uolens eam suscitare: Domine (inquit) non est tibi curæ, q̄ soror mea reliquit me solam ministrare? Dic ergo illi, ut me adiuuet. Cunctis filiabus eiusmodi, quæ corporale ministeriū siue actuale uitā nesciūt discernere, quantū distet a dignitate contemplatiōis, dictū hoc esse nemo dubitet, ne suscite tis neq; euigilare faciatis dilectā, donec ipsa uelit. Nā illa, quæ optimā partem elegit quæcunq; studet uerbo dei, ipsa est dilecta: ceteræ quæ sollicitæ sunt & turbantur erga plurima, sicut Martha illa, filia sunt.

¶ Que est ista quæ ascendit de deserto, delictis affluens, innixa super dilectū suum.

Martha
non debet
suscitare
Mariam.

Lucæ. 10.